

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG

Pârâtă: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Dispozitivul

- 1) Articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 107/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008, trebuie interpretat în sensul că cerința pe care o prevede, potrivit căreia orice trimitere la beneficiile generale, nespecifice, ale unui nutrient sau ale unui produs alimentar trebuie să fie însoțită de o mențiune specifică de sănătate inclusă în listele prevăzute la articolul 13 sau la articolul 14 din acest regulament, nu este îndeplinită în cazul în care pe ambalajul unui supliment alimentar figurează, pe rectoul său, o trimitere la beneficiile generale, nespecifice, ale unui nutrient sau ale unui produs alimentar asupra sănătății, în condițiile în care mențiunea de sănătate specifică destinată să o însoțească nu figurează decât pe versoul acestui ambalaj și nu există nicio trimitere explicită, precum un asterisc, între cele două.
- 2) Articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1924/2006, astfel cum a fost modificat de Regulamentul nr. 107/2008, trebuie interpretat în sensul că trimerile la efectele benefice generale, nespecifice, ale unui nutrient sau ale unui produs alimentar asupra bunei sănătăți globale sau asupra bunăstării legate de sănătate trebuie să fie justificate prin dovezi științifice, în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) și al articolului 6 alineatul (1) din acest regulament. În acest scop, este suficient ca aceste trimiteri să fie însoțite de mențiuni specifice de sănătate care să figureze în listele prevăzute la articolul 13 sau la articolul 14 din regulamentul menționat.

(¹) JO C 392, 29.10.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 30 ianuarie 2020 – České dráhy a.s./Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-538/18 P și 539/18 P) (¹)

[Recurs – Concurență – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 20 alineatul (4) – Decizii de inspecție – Obligația de motivare – Indicii suficient de serioase ale existenței unei încălcări a normelor de concurență – Elemente de probă colectate în mod legal – Inspecție dispusă în temeiul unor elemente provenite dintr-o inspecție anterioară]

(2020/C 137/20)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: České dráhy a.s. (reprezentanți: K. Muzikář, advokát, J. Kindl, advokáti)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi, G. Meessen, P. Němečková și M. Šimerdová, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă České dráhy a.s. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 392, 29.10.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 martie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Okresní soud v Ostravě – Republica Cehă) – OPR-Finance s.r.o./GK

(Cauza C-679/18) (¹)

(Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2008/48/CE – Contracte de credit pentru consumatori – Articolul 8 – Obligația verificării de către creditor a bonității consumatorului – Reglementare națională – Opozabilitatea prescripției la excepția nulității contractului invocată de consumator – Articolul 23 – Sancțiuni – Caracter efectiv, proporțional și descurajator – Instanță națională – Examinare din oficiu a respectării obligației menționate)

(2020/C 137/21)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Okresní soud v Ostravě

Părțile din procedura principală

Reclamantă: OPR-Finance s.r.o.

Pârâtă: GK

Dispozitivul

Articolele 8 și 23 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretate în sensul că impun unei instanțe naționale să examineze din oficiu existența unei încălcări a obligației precontractuale a creditorului de a evalua bonitatea consumatorului, prevăzută la articolul 8 din această directivă, și să stabilească consecințele care decurg în dreptul național din încălcarea acestei obligații, cu condiția ca sancțiunile să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 23 menționat. Articolele 8 și 23 din Directiva 2008/48 trebuie de asemenea interpretate în sensul că se opun unui regim național în temeiul căruia încălcarea de către creditor a obligației sale precontractuale de a evalua bonitatea consumatorului nu este sancționată prin nulitatea contractului de credit, însoțită de obligația acestui consumator de a restitui creditorului suma principală într-un termen care corespunde posibilităților sale, decât cu singura condiție ca respectivul consumator să invoce această nulitate într-un termen de prescripție de trei ani.

(¹) JO C 25, 21.1.2019.